

Bosna i Hercegovina
Brčko distrikt BiH
Osnovni sud Brčko distrikt BiH
Broj: 96 0 K 128626 22 K
Brčko, 23.11.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE

Osnovni sud Brčko distrikta BiH, sudija Nebojša Savić, uz učešće asistenta Mirele Čeran, u krivičnom predmetu protiv optuženog F.Ć., zbog krivičnog djela – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 376. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH (KZ Bd BiH), a po optužnici Tužilaštva Brčko distrikt BiH broj T18 0 KTK 0014211 20 od 17.3.2022.godine, nakon razamatanja izjave o priznanju krivice na glavnom pretresu, koji je bio javan i kome su prisustvovali tužilac Vladimir Tepavčević, optuženi i njegov branilac advokat Rifat Konjić iz Brčkog, donio je dana 23.11.2023.godine i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

F.Ć., sin R. i majke N., dj. K., rođen 08.03.1968.godine u K., opština L., nastanjen u ulici ..., B., po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, neoženjen, ima djecu, pismen, po zanimanju doktor ekonomskih nauka, zaposlen u Vladi Brčko distrikta BiH, u Odjeljenju za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu na poziciji šefa Pododjeljenja za poljoprivredu, prosječnog imovnog stanja, vojsku služio u B.L. 1987/88 godine, neodlikovan, ne vodi se u vojnoj evidenciji, neosuđivan, ne vodi se postupak za drugo krivično djelo, JMBG...

I

KRIV JE

Što je:

Postupajući u svojstvu šefa pododjeljenja za poljoprivredu u Odjeljenju za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta BiH, znajući da je, navedenom organu, E. F. dana 14.08.2019.godine podnio zahtjev za dodjelu podsticaja za unapređenje poljoprivredne proizvodnje u 2019.godini za biljnu proizvodnju jagoda - platenik u iznosu od 6.920,00 KM i šljiva u iznosu od 4.912,00 KM, broj 0657/19-0, a svjestan činjenice da je zahtjev potpun i kompletan, jer je za prethodnu 2018.godinu, odobren podsticaj pod istim uslovima, prethodno pribavivši od M.M. kao referenta koga je zadužio za obradu, predmet otvoren u pododjeljenju na čijem se čelu on nalazi, a povodom podnesenog zahtjeva E. oca, u prvoj polovini februara 2020.godine, u dva navrata pozvao i sastao se u B., sa sinom i punomoćnikom podnosioca zahtjeva, F.E.1, kojom prilikom mu je u namjeri da od istog izdejstvuje izvjesna novčana sredstva, naveo da navodno ima određenih „začkoljica u predmetu,, ali mu on to može srediti i ishodovati pozitivno rješenje, jer on kao šef može uticati na službenika koji obrađuje predmet, te je za tu uslugu od E. zahtijevao 1.000,00 KM, a što je i htio, da bi se, nakon što mu je E. saopštio da trenutno ne raspolaže sa zahtijevanom količinom novca kod sebe i da ih može obezbijediti za par dana, sa istim sastao, dana 17.02.2020.godine

na benzinskoj pumpi Gasprom u B., pri čemu mu je E., kada su izlazili iz unutrašnjosti objekta, ispred navedene pumpe predao tražena novčana sredstava u iznosu od 1.000,00 KM,

čime je učinio krivično djelo – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem - iz člana 376. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikt BiH.

Sud optuženom, zbog učinjenog krivičnog djela, a uz primjenu članova 7. 42. 43. i 49. Krivičnog zakona Brčko distrikt BiH, i z r i č e

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (jedne) GODINE

Na osnovu člana 285. stav 1. tačka f) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikt BiH vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 17.2.2020.godine do 5.3.2020.godine, uračunava se u izrečenu kaznu zatvora.

Na osnovu člana 76. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Brčko distrikt BiH, optuženom se izriče mjera bezbjednosti zabrane vršenja dužnosti u Vladi Brčko distrikta BiH u trajanju od 5 (pet) godina računajući od dana pravosnažnosti presude. Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava se u vrijeme trajanja ove mjere bezbjednosti.

Na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 185. stav 2. tačka g) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikt BiH, optuženi je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 100,00 (jednastotina) KM u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

II

Na osnovu člana 11. stav 2. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine, odbija se predlog tužioca za oduzimanje nezakonito stečene imovine, broj T18 0 KTF 00 14211 20 od 17.3.2022.godine. Podaci iz spisa će se dostaviti Direkciji za finansije – Poreskoj upravi Brčko distrikta BiH.

Obrazloženje

I. Postupak povodom optužnice Tužilaštva Brčko distrikt BiH, broj T18 0 KTK 0014211 20

1. Tužilaštvo Brčko distrikta BiH, optužnicom broj T18 0 KTK 0014211 20 od 17.3.2022.godine, optužilo je F.Ć. da je učinio krivično djelo – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 376. stav 1. KZ Bd BiH, koja je potvrđena dana 31.3.2022.godine, nakon čega je F.Ć. dobio status optuženog. Pred sudijom za prethodno saslušanje, optuženi se u prisustvu svog branioca, advokata Rifata Konjić na ročištu održanom 20.9.2023.godine, izjasnio da se ne smatra krivim, nakon čega je predmet dostavljen postupajućem sudiji radi zakazivanja glavnog pretresa.

2. Ujedno sa podizanjem optužnice, tužilac je podnio i prijedlog za oduzimanje nezakonito stečene imovine, broj T18 0 KTF 0014211 20 od 17.3.2022.godine i to jednog stana u B. i tri stana u T., što je sve pobliže opisano u tački III pomenutog prijedloga. U prijedlogu za oduzimanje nezakonito stečene imovine, tužilac je naveo između ostalog koji su bili zakoniti prihodi optuženog u periodu od 12.12.2001.godine do 17.2.2022.godine, navedeni su dokazi na osnovu kojih je to utvrđeno, zatim da je provedena finansijska istraga u kojoj je na osnovu dokaza utvrđeno da razlika između zakonitih prihoda optuženog i imovine kojom je raspolagao u navedenom periodu iznosi 256.258,32 KM. Obzirom na očiglednu nesrazmjernost između zakonitih prihoda i imovine kojom je optuženi raspolagao, te cijeneći da postoji dovoljno dokaza da se opravdano vjeruje da je imovina pribavljena izvršenjem krivičnog djela, Tužilaštvo Bd BiH je predložilo da Osnovni sud Bd BiH na osnovu člana 11. stav 1. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine (ZONSI) presudom kojom optuženog oglasi krivim, utvrdi da stvari iz tačke III prijedloga predstavljaju nezakonito stečenu imovinu, koja postaje vlasništvo Brčko distrikt BiH i da se u Registru prava na zemljištu Osnovnog suda Brčko distrikt BiH, izvrši upis vlasništva u korist Brčko distrikta. Prije nego što se optuženi izjasnio o krivici u ovom krivičnom postupku, Osnovni sud Brčko distrikt BiH je donio rješenje broj 96 0 K 128626 22 Kps od 25.5.2022.godine, kojom je optuženom odredio privremenu mjeru zabrane otuđenja i opterećenja stana u B. i tri stana u T., odnosno imovine navedene u pomenutom prijedlogu za oduzimanje nezakonito stečene imovine, koje je potvrđeno rješenjem Apelacionog suda Brčko distrikt BiH, broj 96 0 K 128626 22 Kž 3 od 9.6.2022.godine.

3. Početak glavnog pretresa u ovom krivičnom predmetu je bio zakazan naredbom od 28.9.2022.godine, za dan 19.10.2022.godine u 13:00 časova, ali je 10.10.2022.godine, uslijedio podnesak optuženog kojim je podnio zahtjev za izuzeće postupajućeg sudije Nebojše Savić, koji je obrazložio i uz njega dostavio druge pismene akte. Postupajući sudija je dana 11.1.2022.godine, predsjedniku Osnovnog suda Brčko distrikt BiH, dostavio svoje pismeno izjašnjenje povodom zahtjeva za izuzeće. Rješenjem broj 096-0-Su-22-003794 od 13.10.2022.godine, predsjednik suda Jadranko Grčević odbio je zahtjev optuženog F.Ć. iz B., za izuzeće sudije Nebojše Savić od postupanja u predmetu suda broj 96 0 K128626 22 K.

4. Glavni pretres je konačno počeo čitanjem optužnice i iznošenjem uvodnih riječi, dana 16.11.2022.godine, pa je nastavak glavnog pretresa uz saglasnost stranaka i branioca zakazan za 24.1.2023.godine. Tog dana su na ročište pristupile stranke, branilac i svjedoci, ali prije samog početka izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka, branilac optuženog je istakao da optuženi ima namjeru da prizna krivicu za učinjenje krivičnog djela koje mu je optužnicom stavljeno na teret, ali da time ne priznaje i činjenice navedene u prijedlogu za oduzimanje nezakonito stečene imovine. Stoga je sud otpustio pozvane svjedoke i zakazao novo ročište za dan 31.1.2023.godine, na kome bi se izveli dokazi o krivici optuženog za krivično djelo koje mu je optužnicom broj T18 0 KTK 0014211 20 od 17.3.2022.godine stavljeno na teret, a zatim bi se sprovelo priznanje optuženog na glavnom pretresu u smislu člana 265. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikt BiH (ZKP Bd BiH).

5. Tužilac je u spis na nastavku glavnog pretresa održanom dana 31.1.2023.godine, uložio materijalne dokaze od broja D₁ do broja D₃₇, u koje je sud izvršio detaljan uvid. U pitanju su sledeći materijalni dokazi: zapisnik Tužilaštva Brčko distrikta BiH o ispitivanju

osumnjičenog F.Ć. od 18.2.2020.godine, rješenja Osnovnog suda Brčko distrikt BiH i Apelacionog suda Brčko distrikt BiH o određivanju pritvora osumnjičenom, zapisnici Policije Brčko distrikta BiH o saslušanju svjedoka E.F.1, T.V., P.D., M.M. i A.O., zapisnik o predaji predmeta Policije Brčko distrikt BiH broj I-14.05-15/20 od 17.2.2020. godine, službene zabilješka Policije Brčko distrikta BiH, izvještaj Policije Brčko distrikta BiH sa fotodokumentacijom broj 14.02.6-04.4-11520/20 od 15.2.2020. godine, spisak oduzetih predmeta Policije Brčko distrikta BiH broj 14.02.3-04.2-11905/20 od 17.2.2020. godine, izvještaj Policije Brčko distrikta BiH sa fotodokumentacijom broj 14.02.6-04.4-11998/20 od 17.2.2020.godine, izvještaj Policije Brčko distrikta BiH sa fotodokumentacijom broj 14.02.6-04.4-11600/20 od 16.2.2020.godine, izvještaj Policije Brčko distrikta BiH sa fotodokumentacijom broj 14.02.6-04.4-11601/20 od 16.2.2020.godine, zapisnik o pretresu stana ostalih prostorija i pokretnih stvari Policije Brčko distrikta BiH broj 14.02.3-04.2-11887/20 od 17.2.2020.godine, potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Policije Brčko distrikt BiH, 9 listova fotografija, zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o pretresanju lica broj 14.02.3-04.2-11986/20 od 17.2.2020.godine, izvještaj sa fotodokumentacijom Policije Brčko distrikta BiH broj 14.02.6-04.4-13596/20 od 24.2.2020.godine, rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 K 128626 Kpp 4 od 5.3.2020.godine, snimke video nadzora „Nis“, naredba za pretresanja Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 K 128626 20 Kpp od 16.2.2020.godine, naredba za preduzimanje posebnih istražnih radnji Osnovnog suda Brčko distrikt BiH broj 96 0 K 128626 20 Kpp od 16.2.2020.godine, zahtjev za dodjelu podsticaja za unaprednje poljoprivredne proizvodnje 2019.godine, predmet broj UP-I-23-000934/19 sa priložima, zapisnik o otvaranju i pregledu oduzetih predmeta na osnovu naredbe Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 K 128626 20 Kpp od 16.2.2020.godine, zapisnik o nastavku otvaranja i pregledu oduzetih predmeta na osnovu naredbe Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 0 K 128626 20 Kpp od 16.2.2020.godine, izvod iz kaznene evidencije za Ć.F. Ministarstva unutrašnjih poslova Policijske uprava Bijeljina, Policijska stanica Lopare broj 15-1/01-235-9/20 od 5.3.2020.godine, kao i druge dokaze.

6. Nakon što je sud izvršio detaljan uvid u navedene dokaze, sud je na ročištu koje je održano 17.2.2023.godine, razmotrio priznanje krivice optuženog F.Ć. za krivično djelo – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 376. stav 1. KZ Bd BiH. Optuženi je jasno i nedvosmisleno rekao da je potpuno svjestan šta mu se optužnicom stavlja na teret, odnosno koje radnje i koje krivično djelo, te je zatim potvrdio da krivicu priznaje svjesno, dobrovoljno i sa razumijevanjem, kao i da se izjavom o priznanju krivice odriče prava na suđenje. Optuženi je potvrdio da se sve odigralo kao što je to tužilac i opisao u svojoj optužnici, pa kako je sud prije priznanja krivice optuženog, izvršio detaljan uvid u dokaze koje je tužilac uložio u spis, a koji se odnose na krivicu optuženog, zaključio je da je izjava optuženog F.Ć. o priznanju krivice za krivično djelo – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 376. stav 1. KZ Bd BiH, u potpunosti u skladu sa prije izvedenim materijalnim dokazima. Stoga je sud konstatovao procesnim rješenjem da se prihvata izjava optuženog F.Ć., o priznanju krivice za krivično djelo koje mu je predmetnom optužnicom stavljeno na teret.

7. Nakon što je sud konstatovao priznanje krivice optuženog, postupak je dalje nastavljen povodom prijedloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine. Prije davanja završnih riječi, tužilac je pismenim aktom, broj T18 0 KTK 0014211 20 od 13.11.2023.godine,

izvršio izmjenu optužnice u pogledu činjeničnog opisa, s tim što je pravni opis i pravna kvalifikacija djela ostala ista. Sama izmjena ili bolje rečeno preciziranje optužnice, odnosila se na unošenje u činjenični opis elemenata namjere i htijenja. Branilac optuženog u vezi sa tom izmjenom, nije tražio dodatno vrijeme za pripremu odbrane, ali je istakao da se radi o problemu formalno pravne prirode, jer je postupak priznanja već ranije završen. Međutim, sud je prihvatio ovu izmjenu optužnice, upravo jer se radi o dodatnom preciziranju činjeničnog opisa predmetne optužnice, obzirom da su u činjenični opis uneseni elementi namjere i htijenja optuženog za učinjenje krivičnog djela. Uostalom, te okolnosti o postojanju namjere i htijenja na učinjenje predmetnog krivičnog djela, mogle su se zaključiti i ranije iz samog činjeničnog opisa, tim prije jer se radi o krivičnom djelu koje se i može izvršiti isključivo sa namjerom i umišljajem kao oblikom vinsti. Takođe, na osnovu izvedenih dokaza, tačnije na osnovu izjave svjedoka E.F.1, može se formirati jasan zaključak o postojanju namjere i htijenja optuženog na učinjenje predmetnog krivičnog djela. Opisanom izmjenom optužnice, sam optuženi nije doveden u teži položaj u odnosu na postupak priznanja krivice, obzirom da je i dalje ostao optužen za isto krivično djelo, odbrana je bila upoznata sa svim izvedenim dokazima, a ni branilac optuženog nije tražio dodatno vrijeme za pripremu odbrane, tako da nije bilo nikakvih procesnih zabrana da se ovako izmijenjena optužnica prihvati prije iznošenja završnih riječi.

8. Krivično djelo iz člana 376. stav 1. KZ Bd BiH, čini onaj ko posredno ili neposredno zahtijeva ili zaprimi ili prihvati nagradu ili kakvu drugu korist ili obećanje nagrade ili kakve druge koristi, za sebe ili drugoga, da korištenjem svog stvarnog ili pretpostavljenog službenog ili društvenog ili uticajnog položaja ili drugog statusa posreduje da službeno ili odgovorno lice u institucijama Brčko distrikta BiH ili strano službeno lice ili međunarodni službenik ili arbitar ili sudija porotnik izvrši ili ne izvrši službenu ili drugu radnju. Kao što se može odmah uočiti iz ove dispozicije materijalnog krivičnog prava, radnja izvršenja krivičnog djela je alternativna, što znači da se samo krivično djelo može izvršiti na više načina.

9. U konkretnom slučaju, relevantno je bilo zahtjevanje i zaprimanje nagrade za sebe, da optuženi korištenjem svog stvarnog službenog položaja, posreduje da odgovorno lice u institucijama Brčko distrikta izvrši službenu radnju. Nesporna je činjenica da je optuženi u vrijeme učinjenja krivičnog djela bio šef Pododjeljenja za poljoprivredu u Odjeljenju za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikt BiH, što ga čini službenim licem u smislu člana 3. stav 2. KZ Bd BiH, za koje se podrazumijeva da ima određeni stvarni službeni položaj. Iz zapisnika o saslušanju svjedoka E.F.1, broj 14.02.3-04.2-1151/20 od 15.2.2020.godine (dokaz optužbe D₅), proizilazi da je on kao punomoćnik svog oca, dana 14.8.2019.godine, podnio zahtjev za dodjelu podsticaja za proizvodnju jagode u plastenicima za 2019-u godinu na ime E.F.1. Iako je zahtjev bio potpun, dugo se nije rješavao, a njemu je svaki put rečeno da se zahtjev obrađuje. Dana 6.2.2020.godine, dobio je poziv od F.Ć., koji je šef Pododjeljenja za poljoprivredu, da narednog dana dođe kod njega u kancelariju. Kada je došao, ponovo se interesovao za predmet, ali mu je Ć. rekao da postoji „začkoljica u predmetu“, odnosno da je službenik koji je obrađivao predmet M.M., sačinio službenu zabilješku u kojoj je naveo da nisu jasne dimenzije plastenika, da se predmet ne može riješiti pozitivno i da će biti odbijen ukoliko ne dođe do čašćenja, te ga je pitao šta on predlaže. Svjedok mu je rekao da predlaže da komisija ponovo izađe na lice mjesta i izmjeri dimenzije plastenika ili da prepisu dimenzije plastenika iz zapisnika za 2018-u godinu. Na to mu je Ć.

rekao da neće ići tako glatko. Naredne sedmice, F. se raspitivao kod T.V. da li je dobio podsticaj, a isti dan ga je na viber zvao Ć. (to je bilo 10.2.2020.godine), koji mu je tada povišenim tonom pitao zašto širi priču, jer svakako svi službenici moraju doći kod njega. Sledećeg dana, tj. 11.2.2020.godine, otišao je kod upravnog inspektora i rekao da predmet stoji od 14.8.2019.godine, da se ništa ne rješava, pa je inspektorica A.O. u njegovom prisustvu telefonom pozvala Ć. i rekla mu da ima rok do idućeg ponedjeljka da njegov predmet riješi. Posle toga, nije imao kontakt sa Ć. do 14.2.2020.godine, kada je imao propušten poziv od njega, a kada ga je svjedok nazvao, rekao mu je da dođe u San Marko, gdje mu je Ć. rekao da zna da ga je prijavio upravnom inspektor, da tako neće ništa postići i da će njegov zahtjev biti odbijen. Kada se svjedok pozvao na zakon, Ć. mu je rekao da se uvijek mogu napraviti proceduralne greške u predmetu, zbog kojih zahtjev treba biti odbijen, ali i da on ima kolegu-službenika, koji može ishodovati pozitivno rješenje, ali da će ga to koštati 1.000,00 KM. Svjedok mu je rekao da nema pare kod sebe, pa su dogovorili da mu novac preda u ponedjeljak (razgovor je vođen u petak). Svjedok je u izjavi još izjavio da ima na telefonu sadržaj viber komunikacije sa Ć. i da pristaje na svaku vrstu saradnje sa Policijom Bd BiH u vezi sa tim događajem.

10. Ono što je svjedok F. naveo u zapisniku o saslušanju svjedoka, u relevantnim dijelovima je potvrđeno kroz sadržaj zapisnika o saslušanju svjedoka T.V., broj 14.02-04.2-13707/20 od 27.2.2020.godine i zapisnika o saslušanju svjedoka M.M., broj 14.02-04.2-12870/20 od 20.2.2020.godine, što su u spisu dokazi D₆ i D₇. V. je potvrdila da je F. sa njom pričao i raspitivao se za zahtjev koji je podnio, dok je M. potvrdio da je sa zahtjevom bilo sve u redu, odnosno da je ispunjavao minimalne uslove površine plastenika za dobijanje podsticaja. Izjavu M., sud je doveo u vezu sa dokazom D₃₃, što je kompletan spis zahtjeva za dodjelu podsticaja za unapređenje poljoprivredne proizvodnje u 2019.godini za lice F.E.2, Maoča bb. Sadržaj zapisnika o saslušanju svjedoka E.F.1, potvrđen je takođe i kroz dokaz D₈ – zapisnik o saslušanju svjedoka A.O., broj 14.02-04.2-12464/20 od 19.2.2020.godine.

11. Dokaz D₃₂ je naredba Osnovnog suda Brčko distrikt BiH, broj 96 O K 128626 20 Kpp od 16.2.2020.godine, za preduzimanje posebnih istražnih radnji prema tada osumnjičenom F.Ć., iz člana 116. stav 2. tačka d) e) i f) ZKP Bd BiH. Na osnovu te naredbe, prikupljeni su brojni materijalni dokazi na osnovu kojih se bez ikakve sumnje može utvrditi krivica optuženog za učinjenje krivičnog djela. U pitanju su dokazi koji su u spis uloženi od broja D₉ do broja D₃₀, a radi se o zapisniku o predaji predmeta informatoru policije za potrebe simuliranog davanja potkupnine i službenim zabilješkama u vezi sa tm, izvještajima sa fotodokumentacijom, zapisnicima o pretresu, snimcima kamera video nadzora, snimku razgovora između optuženog i svjedoka i drugim dokazima. Nesporno je da je optuženi od svjedoka F. uzeo označene novčanice, koje su pronađene kod njega prilikom pretresa, na šta posebno ukazuje i sadržaj dokaza D₁₄.

12. Kada se svi navedeni dokazi dovedu u međusobnu vezu, nesumnjivo ukazuju da se sporni događaj u kome je optuženi počinio predmetno krivično djelo, odigrao u vrijeme i na način kako je to i opisano u izmijenjenoj optužnici, a pored toga, optuženi je nesumnjivo i iskreno priznao da je izvršio krivično djelo na način opisan u optužnici. Posebno bi sud naglasio da je optuženi to učinio u ranoj fazi glavnog pretresa u prisustvu svog branioca. Stoga je sud prihvatio izjavu o priznanju krivice optuženog, jer je po ocjeni suda ista u skladu sa odredbama

krivičnog procesnog zakona. Obzirom da je optuženi ispitan na okolnosti vremena i načina izvršenja krivičnog djela na glavnom pretresu, priznanje optuženog za učinjenje krivičnog djela je u potpunosti u skladu sa ranije izvedenim dokazima. Naime, materijalna dokumentacija uložena u spis, nesumnjivo ukazuje da je optuženi na način opisan u optužnici učinio navedeno krivično djelo. Radnjama koje je optuženi preduzeo navedene prilike, ostvarena su u potpunosti obilježja bića krivičnog djela – Primanje nagrade ili drugog oblika koristi za trgovinu uticajem – iz člana 376. stav 1. KZ Bd BiH.

13. Zaključak suda je da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bio u takvom psihičkom stanju da je mogao da shvati značaj svoga djela i da upravlja svojim postupcima, pri čemu uračunljivost optuženog, odnosno njegovog psihičkog stanja u vrijeme izvršenja krivičnog djela, tokom dokaznog postupka ni jednom činjenicom nije bila dovedena u pitanje. Opisane radnje izvršenja krivičnog djela, optuženi je po ocjeni suda učinio sa direktnim umišljajem potpuno svjestan svog djela i posljedica preduzetih radnji, čije učinjenje je u datom momentu htio, sa očiglednom namjerom korištenja svog službenog položaja da posreduje kako bi se izvršila neka službena radnja. Zaključak o direktnom umišljaju, sud izvodi iz navoda svjedoka F., iz kojih proizilazi da se više puta čuo sa optuženim i pozivao se na primjenu zakona, da se čak obraćao i upravnom inspektor, ali da mu je optuženi i pored znanja o takvim naporima svjedoka da se predmet riješi u skladu sa zakonom, rekao da to neće ići tako lako, da se uvijek može napraviti proceduralna greška i da će ga to koštati 1.000,00 KM.

14. Krivičnim zakonom je za predmetno krivično djelo, propisana kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina. Sud je optuženom izrekao kaznu uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća u smislu člana 49. KZ Bd BiH (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a naročito pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, zatim raniji život učinioca, njegove lične prilike i ponašanje nakon učinjenja krivičnog djela.

15. S tim u vezi, kao olakšavajuće okolnosti u okviru ranijeg života učinioca, sud je na strani optuženog cijenio da iz dokaza D₃₇ proizilazi da on nije osuđivan, iako je tužilac u završnoj riječi ukazao da su ranije osude optuženog brisane, zatim da je otac četvoro djece, mada u postupku nisu izvedeni dokazi o tome da li se radi o maloljetnoj djeci. U okviru ponašanje nakon učinjenja krivičnog djela, cijenjena je nesporna činjenica priznanja krivičnog djela u ranoj fazi glavnog pretresa, čime je zasigurno uticao na efikasnot predmetnog krivičnog postupka, barem što se tiče same odluke o njegovoj krivici za krivično djelo koje mu je optužnicom stavljeno na teret. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog, sud je prvenstveno cijenio da je optuženi predmetno krivično djelo učinio iz koristoljubivih pobuda, jer je optuženi tražio konkretan iznos novca da bi posredovao u vršenju službene dužnosti, zatim je cijenjena značajna povreda zaštićenog dobra, odnosno službene dužnosti, koja povreda se ogleda u primanju iznosa od 1.000,00 KM, jer u suprotnom se predmet neće pozitivno riješiti. Konačno, kao značajnu otežavajuću okolnost na strani optuženog, sud je cijenio ogromnu upornost optuženog u učinjenju krivičnog djela, u okviru okolnosti pod kojima je djelo učinjeno. Naime, iako je optuženi dobro znao da je zahtjev F. potpun, on je sam inicirao pozivanje F. u svoju kancelariju, govorio mu da postoje začkoljice u predmetu zbog kojih se ne može riješiti pozitivno i da će biti odbijen ukoliko ne dođe do čašćenja, zbog čega je svjedok predlagao da komisija ponovo izađe na lice mjesta i izmjeri dimenzije plastenika. I

pored nastojanja svjedoka da se predmet riješi u skladu sa zakonom, što se ogleda u njegovom interesovanju za rješavanje predmeta i odlasku kod upravne inspektorice, koja je pozvala optuženog i ostavila mu rok za rješavanje predmeta, optuženi je pozvao F. i rekao mu da time ništa neće postići i da će zahtjev biti odbijen. Optuženom insistiranje F. da se na predmet primijeni zakon, nije bilo dovoljno da postupi u skladu sa zakonom, nego je rekao da se uvijek mogu napraviti proceduralne greške da bi se zahtjev odbio, ali da on to može srediti preko kolege, što će ga koštati 1.000,00 KM. U ovim okolnostima učinjenja djela od strane optuženog, iako je znao da je zahtjev F. potpun i znao je za upozorenje upravnog inspektora, sud uočava ne samo izrazitu upornost optuženog za učinjenje djela, nego i značajan stepen društvene opasnosti ovakvog ponašanja jednog službenog lica.

16. Cijeneći sve navedene okolnosti koje utiču na izbor vrste i visine krivične sankcije, sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Sud zaključuje da je izrečena kazna u dovoljnoj mjeri srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i ličnosti optuženog. Po ocjeni suda, ovako izrečenom sankcijom će se postići svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. KZ Bd BiH i svrha kažnjavanja propisana članom 42. KZ Bd BiH, kako na planu generalne, tako i na planu specijalne prevencije. Po ocjeni suda, nije bilo osnova da sud optuženom izrekne minimalnu sankciju koja je zakonom propisana, na čemu je insistirao branilac u završnoj riječi, obzirom na postojanje značajnih otežavajućih okolnosti, te obzirom na sveprisutnu korupciju u društvenom sistemu, koja je praktično postala model ponašanja velikog broja službenih lica po dubini. Minimalno odmjerena kazna zatvora u konkretnom slučaju, po ocjeni ovog suda bi podsticajno djelovala na druga službena lica da se ponašaju na isti način kako je to činio i optuženi. Stoga, institucionalni odgovor mora da bude adekvatan, što podrazumijeva pravedno odmjeravanje krivično pravno sankcije. Takođe, nije bilo osnovanih razloga ni da se optuženom izriče strožija kazna od jedne godine zatvora, na čemu je insistirao tužilac, vjerovatno misleći o odredbama materijalnog krivičnog zakona i mogućnosti zamjene kazne zatvora novčanom kaznom. Krivično pravna sankcija koju sud odmjeri, ne smije da bude osvetnička ili stvar inata, nego kako je to gore i navedeno, u granicama koje su zakonom propisane, srazmjerna objektivno utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, pri čemu se ne smije zanemariti sama svrhu kažnjavanja, jer se u sudnicama prvenstveno štiti pravni poredak.

17. Optuženi F.Ć. je tokom postupka istrage jedno vrijeme proveo u pritvoru, pa mu je sud na osnovu člana 285. stav 1. tačka f) ZKP Bd BiH, to vrijeme u trajanju od 17.2.2020.godine do 5.3.2020.godine, uračunao u izrečenu kaznu zatvora. O vremenu provedenom u pritvoru, govore dokazi D₂, D₃ i D₂₅.

18. Obzirom da je optuženi krivično djelo nesporno učinio uz svoju službenu dužnost, sud mu je u skladu sa članom 76. stav 1. i 2. KZ Bd BiH, izrekao mjeru bezbjednosti zabrane vršenja dužnosti u Vladi Brčko distrikta BiH u trajanju od pet godina, koje vrijeme je potrebno računati od dana pravosnažnosti presude, pri čemu se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere bezbjednosti. Očigledno je da je osnovni motiv vršenja službene dužnosti optuženog bilo vršenje krivičnog djela protiv te službene dužnosti, tako da po ocjeni suda na strani optuženog Ć. postoji opasnost da bi vršenje službene dužnosti podsticajno djelovalo na njega da učini novo krivično djelo uz vršenje dužnosti. Neophodno je da se optuženi i sva druga lica koja svoju službenu dužnost

koriste kao sredstvo ili oruđe za vršenje koruptivnih krivičnih djela, udalje od svakog vršenja službene dužnost na što je moguće duži period. Ovo posebno zbog toga, što je tužilac u završnoj riječi istakao da je optuženi formalno neosuđivan i da su njegove ranije osude brisane.

19. Konačno, sud je optuženog na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 185. stav 2. tačke g) ZKP Bd BiH, obavezao da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 100,00 KM u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude. Troškovi se odnose na paušal, dok drugih troškova krivičnog postupka nije bilo povodom postupka priznanja krivice.

II. Postupak povodom predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine Tužilaštva Brčko distrikt BiH, broj T18 0 KTF 0014211 20

20. Što se tiče postupka povodom predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine, broj T18 0 KTF 0014211 20 od 17.3.2022.godine, on je vođen nakon što je optuženi priznao krivicu za predmetno krivično djelo. Sud je zaključio, a nakon izjašnjenja tužioca, optuženog i branioca, da nema nikakvih procesnih smetnji da se sprovede postupak priznanja krivice na glavnom pretresu, a da zatim stranke izvode dokaze u vezi sa predlogom za oduzimanje nezakonito stečene imovine. Naime, u skladu sa članom 10. ZONSI, sud istu utvrđuje presudom kojom je optuženi oglašen krivim, a sama presuda se donosi na osnovu predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine koji podnosi nadležni tužilac prilikom podizanja optužnice. Prema tome, jasno je da su postupak utvrđivanja krivice u glavnom pretresu ili u postupku priznanja krivice po podignutoj optužnici i postupak u redovnom postupku za oduzimanje nezakonito stečene imovine po predlogu tužioca, međusobno povezani i uslovljeni, tako da se ne mogu posebno voditi. Stoga je sud, nakon što je konstatovao procesnim rješenjem da se prihvata izjava optuženog o priznanju krivice za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, dalji postupak nastavio isljučivo u vezi sa predlogom tužioca za oduzimanje nezakonito stečene imovine, broj T18 0 KTF 0014211 20 od 17.3.2022.godine.

21. Tužilac je izveo dokaze koji se odnose na brojne materijalne dokaze od broja D₃₈ do broja D₂₅₇, ali i na saslušanje vještaka ekonomske struke Borislava Dujković, koji je detaljno direktno i unakrsno ispitan na ročištima koja su održana 28. februara, 28. marta i 27. aprila, 2023.godine. Odbrana optuženog je takođe izvodila svoje dokaze, kako materijalne prirode, ali i kroz saslušanje vještaka ekonomske struke Mirsada Hodžić, koji je očekivano imao potpuno drugačiji zaključak i mišljenje.

22. Tokom direktnog ispitivanja, vještak Dujković je naveo kakav je bio sadržaj naredbe za vještačenje, u koju dokumentaciju je izvršio uvid i kako je obradio činjenice koje proizilaze iz dokumenatcije o prihodima, pokretnoj i nepokretnoj imovini, a što je sve prikupljeno iz službenih evidencija više institucija. Zatim je vještak obradio zakonite prihode optuženog počevši od 1.12.2001. do 28.2.2020.godine, što je sve tabelarno prikazano i tekstualno pojašnjeno. U svom zaključku je naveo da je optuženi u period od 12.12.2001. - 17.2.2020.godine, ostvario neto primanja u iznosu od 396.932,97 KM. Dalje, vještak je za relevantni period obradio i podatke koje je dobio iz transakcionih računa koji su se u bankama vodili na optuženom i zaključio da je preko tih sredstava na osnovu kamate u relevantnom

periodu ostvario ukupan prihod od 17.450,30 KM. Vještak je obradio i druge prihode koje je imao optuženi (naknada, garantni fond, autorski honorar, isplata štete) što je takođe sve prikazano po godinama, a zatim je u zaključku naveo da ti prihodi iznose 71.442,30 KM. Osvrćući se na ukupne prihode optuženog u relevantnom periodu (12.12.2001. - 17.2.2020.), vještak je zaključio da je optuženi ostvario ukupan dohodak u iznosu od 486.554,18 KM. Vještak se zatim osvrnuo i na rashode optuženog, koji su se odnosili na osnove životne troškove, troškove alimentacije, ostale poznate troškove, zatim na sticanje nekretnina, na pokretnu imovinu u vidu motornih vozila, te je u konačnom zaključio da su ukupni troškovi koje je optuženi imao u relevantnom periodu iznosili najmanje 742.812,50 KM, a što je sve detaljno tekstualno prikazano na strani 40 do 42 pismenog nalaza i mišljenja vještaka, koji se u spisu nalazi kao dokaz optužbe D₂₅₆. Na kraju direktnog ispitivanja, vještak je iznio rekapitulaciju svog nalaza i mišljenja, ponovo navodeći prihode iz poznatih izvora, te rashode na bazi dokumentacije i u svom konačnom mišljenju ponovio da ukupni prihodi optuženog za čije sticanje se može utvrditi zakonski osnov, odnosno porijeklo prihoda u vremenskom period od 12.12.2001. - 17.2.2020.godine, iznose 486.554,18 KM, zatim da su stvarni iznosi prihoda optuženog u relevantnom periodu najmanje 742.812,50 KM. Samim tim, razlika između zakonitih prihoda za koje je utvrđeno porijeklo i stvarno utvrđenih prihoda optuženog, iznosi 256.258,32 KM. Po ocjeni vještaka taj iznos je iznos novca koji je nesporno utrošen, a za koji ne postoje podaci o porijeklu. Drugim riječima optuženi nije opravdao iz zakonitih prihoda nesporno nastale troškove u visini od najmanje 256.258,32 KM.

23. U unakrsnom ispitivanju, vještak je rekao da nije provjeravao otvorene račune na ime optuženog prije 12.12.2001.godine, nego je obrađivao samo period obuhvaćen naredbom. Međutim, istakao je da nije našao ni jedan račun od ranije, štednju ili nešto drugo, jer bi to bilo navedeno. Spomenuo je jedan otvoreni depozit, koji je postojao prije relevantnog perioda i da je na njega položen određen novčani iznos, što je bilo obuhvaćeno nalazom. Zatim je vještak rekao da je obrađeno ukupno 218 mjeseci, kada su u pitanju plate optuženog, te da su podaci iz tabela po godinama, dobijeni iz Vlade Brčko distrikt BiH, tako da sve ono što je navedeno u tabeli postoji i u spisu. U vezi sa tim platama, naveo je sva opterećenja plata i obustave, ali nije mogao da navede na šta se sve te obustave odnose. Tokom unakrsnog ispitivanja vještak je na više pitanja branioca optuženog rekao da je veoma moguće da je on napravio previd, a to se odnosilo na dio odbitaka za alimentaciju, na dio troškova održavanja stana, na plaćanje režija, te je naveo da nije provjeravao iznos zakupnina i ukupan iznos koji je za to plaćala supruga optuženog. Prolazeći kroz nalaz i mišljenje vještaka tačku po tačku, vještak Dujković se u više situacija složio sa braniocem optuženog i prihvatio da treba umanjiti prihode optuženog - što je posljedica njegovog previda, odnosno da treba povećati rashode optuženog - što je posljedica toga što nije imao adekvatnu dokumentaciju. Tako je vještak naveo da nije imao ugovor o kupoprodaji od 12.1.2006.godine, pa ga nije ni obrađivao i da se radi o dijelu prihoda koji nije obrađen. Među dokazima optužbe nema ni ugovora sačinjenog kod notara Miodraga Pajića iz 2018.godine. Zatim vještak je rekao da što se tiče oročenja optuženog, kao prihod je računao samo kamatu, a osnovica novca je postojala u naredbi, pri čemu se radilo o sredstvima na deviznom računu. Ono što je sudu bilo posebno interesantno, vještak nije imao podatak koliko je sredstava optuženi imao 11.12.2001.godine na računima u banci i kakvo je porijeklo tih sredstava. Što se tiče osnovnih životnih troškova optuženog, vještak je uzeo ono što je za njega bilo najpovoljnije, jer sam zakon nije propisao kako se osnovni životni troškovi obračunavaju. Dalje, rekao je da nije imao podatke o supruzi

optuženog, njihovoj bračnoj zajednici, da li je ona radila, da li je imala prihode i kolike. Takođe nije imao podatke da je optuženi imao prihode od zemlje koju je imao, a rekao je i da ne zna ko je platio troškove vezane za diplomu optuženog. U unakrsnom ispitivanju vještak se korigovao i u pogledu rashoda optuženog i složio se sa braniocem da određene rashode treba uvećati, navodeći da nije raspolagao sa svim ugovorima o kupoprodaji vozila optuženog.

24. Na kraju svog unakrsnog ispitivanja, vještak je naveo da se može složiti sa braniocem da je tokom unakrsnog ispitivanja izvršio ispravku svog vještačenja, a na prijedlog branioca i uz dozvolu suda, taksativno je naveo iznose nespornih i uslovnih umanjjenja, pri čemu se to uslovno odnosilo na činjenicu da zaista postoje ugovori o kojima je branilac pričao. Vještak Dujković je istakao da su iznosi umanjjenja sledeći: 25.500,00 KM (što se odnosi na duplo iskazani iznos u prihodima), 4.787,13 KM (propust da se uveća prihod), 43.755,80 KM (obaveze alimentacije), 8.000,00 KM (iznos plaćene doktorske disertacije od strane Vlade Brčko distrikt BiH), 18.760,00 KM (što se odnosi na otplatu kredita), 2.000,00 KM (što je uslovno umanjjenje, jer se radi o prihodu mimo perioda naredbe), 5.000,00 KM (umanjenje za vozilo VW Passat), 15.000,00 KM (umanjenje za vozilo Škoda octavia), 20.000,00 KM (umanjenje po ugovoru za vozilo Škoda Super B), 11.200,00 KM (umanjenje vezano za ugovor za vozilo Suzuki) i 4.752,00 KM (što su troškovi koje treba izbrisati). Prema tome kada se izvrši prosta računska operacija ovih iznosa, sud je došao do iznosa od 158.754,93 KM za koji iznos vještak Dujković smatra da je potrebno umanjiti iznos od 256.258,32 KM. Sud bi posebno naglasio da je vještak rekao da se u potpunosti složio sa navodima branioca u tom pogledu, tako da je osnovan zaključak suda da je sam vještak Dujković korigovao svoj nalaz tokom unakrsnog ispitivanja, što je uostalom i sam rekao. Prema tome, jasno je da je od prvobitno utvrđenog iznosa vještaka Dujković, a koji se odnosi ne nesporno nastale troškove optuženog, ostao iznos od najmanje 97.503,39 KM, koji po nalazu vještaka optuženi nije opravdao iz zakonitih prihoda.

25. Kada se sagleda pismeni nalaz i mišljenje vještaka Dujković (dokaz D₂₅₆), njegovo cjelokupno kazivanje tokom direktnog i unakrsnog ispitivanja i svi drugi materijalni dokazi koji su uloženi u spis, a spominju se u nalazu vještaka, jasan je zaključak da sud ne može u potpunosti da prihvati ovo vještačenje, koje u konačnom ne bi mogao da prihvati ni sam vještak Dujković. Naime, ovo vještačenje je suštinski osnov tvrdnje optužbe iz predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine, broj T18 0 KTF 0014211 20 od 17.3.2022.godine, prema kome od optuženog treba oduzeti tri stana u T. i jedan stan u B., koji su detaljno opisani u predlogu. Kako tvrdi optužba, optuženi je u posmatranom periodu od 12.12.2001.godine, kada je raspoređen na radno mjesto pomoćnika šefa pododjeljenja za poljoprivredu u Odjeljenju za poljoprivredu šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta BiH, pa do 17.2.2020.godine, kada je lišen slobode, ostvario zakonite prihode u ukupnom iznosu od 486.554,18KM. U istom periodu, optuženi je po tvrdnji optužbe utrošio iznos ili raspolagao imovinom od 742.812,50KM od čega samo za sumu od 486.554,18KM postoji poznat izvor zakonitih prihoda. Razlika između zakonitih prihoda i imovine kojom je optuženi nesporno raspolagao iznosi 256.258,32KM, što predstavlja sumu novca koji je utrošen, a za koji ne postoje podaci o njegovom porijeklu.

26. Međutim, kada se uzme u obzir da je sam vještak Dujković tokom ispitivanja svoj nalaz korigovao za iznos od 158.754,93 KM za koji treba umanjiti iznos od 256.258,32 KM,

dolazi se do podatka i matematičke računice da je optužba razliku između zakonitih prihoda i imovine kojom je optuženi raspolagao dokazala „samo“ u iznosu od 97.503,39 KM, što je značajna razlika. Zbog razlike u tolikom iznosu u odnosu na tvrdnje iz predloga, sud nije mogao da usvoji predlog optužbe da u skladu sa članom 11. stav 1. ZONSI, utvrdi da tri stana u T. i jedan stan u B., koji su vlasništvo optuženog predstavljaju nezakonito stečenu imovinu. Tužilac nije dokazao u potpunosti okolnosti koje ukazuju na postojanje očigledne nesrazmjere u iznosu od 256.258,32 KM, što je u smislu člana 10. stav 3. ZONSI, imperativni sadržaj predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine. S tim u vezi, sud je jedino mogao da odbije predlog tužioca, na osnovu člana 11. stav 2. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine, a podatke iz predloga dostavi Direkciji za finansije – Poreskoj upravi Brčko distrikta BiH.

27. Tužilac je nakon izvođenja dokaza odbrane, predlagao da vještak Dujković sačini dopunski nalaz i mišljenje, ali je predlog za izvođenje tog dokaza sud odbio u skladu sa članom 263. stav 2. ZKP Bd BiH, zaključujući da je taj dokaz nepotreban. Vještak Dujković se već jasno i nedvosmisleno korigovao tokom svog saslušanja, tako da nije bilo potrebe da se krivični postupak odugovlači i uvećavaju troškovi postupka, samo da bi vještak sačinio dopunski pismeni nalaz i mišljenje, odnosno da bi napisao ono što je već sam u decimalu, usmeno saopštio tokom glavnog pretresa. Pored toga, nije jasno šta bi sama optužba dobila sa tim dokazom, jer Zakon o oduzimanju nezakonito stečene imovine nije propisao mogućnost izmjene ili preciziranja predloga iz člana 10. stav 2. tog zakona. Vještak Dujković nije napravio previd (kako je to sam više puta kazao) u iznosu od 158,00 KM ili 1.580,00 KM, nego u iznosu od 158.754,93 KM, što je nedopustivo u jednom ovako ozbiljnom krivičnom predmetu. Tužilac bi jedino mogao da sačini novi predlog u smislu člana 10. stav 3. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine u nekom novom postupku, a ne da u ovom postupku „popravlja“ nalaz i mišljenje vještaka Dujković.

28. Obzirom na kvalitet dokaza optužbe povodom predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine, koji nisu bili dovoljni da sud utvrdi okolnosti koje ukazuju na postojanje očigledne nesrazmjere u iznosu od 256.258,32 KM, sud se nije posebno bavio ocjenom dokaza koji su izvedeni na predlog odbrane optuženog i vještačenjem nalaza i mišljenja vještaka Mirsada Hodžić (dokaz odbrane DO₂). Međutim, sud mora istaći da je vještak Hodžić otišao u sasvim drugu krajnost u odnosu na vještaka Dujković i čak utvrdio višak prihoda optuženog u iznosu od 209.099,98 KM, što samo govori da opomena vještaku Hodžić o njegovim dužnostima i polaganje zakletve vještaka (član 270. ZKP Bd BiH), za njega predstavljaju mrtvo slovo na papiru. Koliko je vještak Hodžić bio tendenciozan i neprofesionalan, govori npr. podatak na strani 12. njegovog nalaz i mišljenja, gdje je naveo da je optuženi u relevantnom periodu na ime neto plate primio iznos od 434.927,60 KM, ne uvažavajući ni jednu obustavu plate na ime kredita ili alimentacije, iako je naveo u jednoj zagradi da je optuženi imao obustave plate. Veoma je lako iz dokaza utvrditi da su te obustave iznosile 132.915,57 KM, jer o tome postoje nesporni dokazi. Jednako je tendenciozna tvrdnja vještaka Hodžić da su mjesečni troškovi života optuženog za svih 19 godina iznosili 300,00 KM mjesečno.

29. Prema tome, očigledna je bila namjera vještaka da svoj nalaz i mišljenje prilagodi željama optuženog, tako da njegovi zaključci nisu rezultat objektivnog i profesionalnog

pristupa zadatku vještačenja. I pored uloženog truda vještaka, on nije sudu objasnio kako je to optuženi zakonito i u skladu sa svojim realnim prihodima, mogao da u periodu od 15.12.2011.godine do 24.8.2018.godine, stekne tri stana u T. i jedan u B., ukupne ugovorne vrijednosti 261.577,70 KM (zbir vrijednosti svih stanova optuženog koji se navode u predlogu), pa i pored tako vrijedne imovine stečene u periodu manjem od sedam godina, još ostvari i višak prihoda u iznosu od 209.099,98 KM.

30. Bez obzira što optužba nije dokazala okolnosti postojanja očigledne nesrazmjere (256.258,32KM) između zakonitih prihoda i imovine kojom je u posmatranom periodu raspolagao optuženi, treba posebno istaći da ni odbrana nije dokazala zakonitost prihoda i cjelokupne imovine optuženog F.Ć.. Zdravorazumski je zaključiti, da uz prihode koje je optuženi imao u posmatranom periodu i sve rashode, nije mogao zakonito u periodu manjem od sedam godina steći tako vrijednu imovinu u vidu četiri stana.

31. Sud optuženog u izreci presude kojom je oglašen krivim, nije mogao da obaveže na troškove postupka koji su nastali povodom predloga za oduzimanje nezakonito stečene imovine, obzirom na odluku koja je po tom predlogu donesena.

Asistent,
Mirela Čeran

Sudija
Nebojša Savić

P o u k a:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
u roku od 15 dana od dana prijema iste,
Apelacionom sudu Bd BiH, putem ovog suda.